

# K.H.'s FØRSTE BREV TIL A. O. HUME

Udgivet oversættelse på dansk af Morten Nymann, 26. april 2016

## Først indledende noter om brevet:

Dette brevets original forefindes ikke, selv om *størstedelen* af dets indhold fremkom i bogen "*The Occult World*" af A. P. Sinnett, år 1881. Dette brev er **ikke** med i bogen "*The Mahatma Letters to A. P. Sinnett*" af A.T. Barker. Hvorfor det blev udeladt vides umiddelbart ikke. Jeg kan kun formode at kopien som Hr. Sinnett's hustru Patience Sinnett havde lavet af det ikke var ved hånden da A. T. Barker transskriberede Mahatma brevene, for ellers ville han meget sikkert have inkluderet det i hans publicerede bind. Brevet følger efter K. H.'s brev fra 29. Oktober (1880) til Hr. Sinnett (Mahatmabrev Nr. 4).

Jeg reproducerer her brevet i *dets fulde længde* og i dansk oversættelse, holdt op imod Fru Sinnett's håndskrevne kopi i the British Museum (Mahatma Papers, Vol. VII, Additional MS. 45289 B). Kopien er frit skrevet med blå blyant, indikerende A.P.S.'s redigering før publicering, og på tre steder er flere sætninger slettet -- passende gjort på det tidspunkt. Som sagt, er teksten der bruges ordret med Patience Sinnett's kopi. - Jeg har lavet lidt ordforklaring efter brevet, samt nogle fodnoter.

Nu hvor den danske udgave af "*The Mahatma Letters to A. P. Sinnett*" af A.T. Barker er udkommet, så synes det kun passende at dette brev findes tilgængeligt på dansk som et vigtigt supplement til denne bog.

A. O. Hume (1829-1912) som blev medlem af The Theosophical Society da han var oppe i årene og var gået på tidlig pension. Og var medlem i den nord-indiske afdeling i byen Shimla i nogle år før sit brud med organisationen. Han var i datiden forud for dette en kendt højtstående embedsmand i Indien under det Engelske kolonistyre, og videnskabelig ornitolog. Han kaldes selv i dag grundlæggeren af Indiens Ornitologi. Senere efter sit brud med Theosophical Society blev han social-politisk fokuseret og kaldes i dag hovedkraften bag grundlæggelsen af det som kaldes den Indiske National Congress. (I dag et politisk parti i det demokratiske uafhængige Indien. Verdens største demokratiske land siges det.) Den Indiske National Congress var i de første år en social-humanistisk bevægelse med henblik på at sikre bedre rettigheder for de indfødte Indere, under et kolonistyre hvor Engelsk arrogance og egen opfattelse af overlegen intelligens, samt påstået civiliseret adfærd sammen med udnyttelse af billig arbejdskraft - ofte var en del af dagligdagen, i det dybt religiøse Indien. Senere blev den Indiske National Congress en rent politisk uafhængigheds bevægelse, - noget som måske ikke var flere af de tidlige medlemmers hensigt. Og Mahatma Gandhi som blev ledende medlem af den, er kendt som en af de store i denne mere politiske periode. Den Indiske National Congress var uden megen tvivl en vigtig hovedkraft bag Indiens uafhængighed af Engelsk kolonistyre. Og derved også uafhængighed af Kristne dogmatiske indoktrineringer og ordvalg m.m.

Det er værd at bemærke at på trods af de senere vanskeligheder som endte med et brud mellem Hr. Hume og Mestrene, og også Theosophical Society, så var hans "første brev så oprigtig, dets ånd så lovende, mulighederne det åbnede for med henblik på at gøre generelt godt synes så store, at . . . jeg bar det til vores ærværdige Chef" (Fra K. H. to A.O.H., Mahatmabrev Nr. 28. Se A. T. Barker's kendte bog).

Det bemærkes ligeledes at "the Society" som Mester KH omtaler undervejs, - her er et forslag fra A.O. Hume om etablering af en organisation kaldt *the Anglo-Indian Society*, og i starten tænkt som

helt uafhængig af The Theosophical Society, og med andre formål. Formål som generelt ikke fik Mester KH's fulde tilslutning i Hr. Hume's fremlagte version.

Det bemærkes også at selv om brevet er fra år 1880 så bruger Mester KH nedenfor udtrykket *Asiatisk Psykologi* om hans visdomslære(!) Dette kan så passende holdes op imod nutidens vestlige psykologi og de mange psykoterapi-lignende former indenfor Nyreligiøsitet og såkaldt alternativ behandling i vestlige lande.

OBS: Det var ikke kun A.O. Hume og A. P. Sinnett som modtog breve fra Mahatmaerne KH og Morya. Flere andre teosoffer gjorde det i perioden 1880-1885. Breve i perioden derefter skete som hovedregel kun med H. P. Blavatsky som mellemlid, jvf. KH's udtalelser om dette. Se f.eks. Mester KH's berømte Shannon brev til H. S. Olcott. - Nogle breve var falske, og det blev senere påvist for flere af dem. Nogle breve var kun skrevet af chelaer (elever af Mestrene), og rummer derfor visse mindre fejl. Dette sidste fortæller Mester KH om i brevene i bogen "*The Mahatma Letters to A. P. Sinnett*" af A.T. Barker.

Jeg håber virkelig som oversætter, at brevets forklaringer om de vigtige forskelle på vestlige tankegange *versus* østlige tankegange vil vække stof til eftertanke. Også i vores nutid synes behovet at være der for dette.

Nu følger selve brevet lige nedenfor.

---

### **Selve brevet:**

Amritsur d. 1. Nov. [1880]

Kære Hr,

Ved at benytte de første øjeblikke af fritid til formelt at besvare dit brev fra d. 17. ultimo, så vil jeg nu rapportere resultatet af mit møde med vores ledere om forslaget indeholdt der i; ved på samme tid at forsøge at besvare alle dine spørgsmål.

Jeg skal først takke dig på vegne af hele sektionen i vores broderskab som især er interesseret i Indiens velstand med henblik på et tilbud om hjælp hvis vigtighed og oprigtighed ingen kan tvivle på. Ved at spore vores slægt gennem den Indiske civilisations omskiftelser til en fjern fortid, så har vi en kærlighed til vores moderland så dyb og passioneret, at den har overlevet selv udvidelsen af og det kosmopolitaniserende (undskyld mig hvis det ikke er et Engelsk ord) resultat af vores studier af naturens skjulte love. Og derfor føler jeg og enhver anden patriotisk Inder den største taknemlighed for ethvert ord eller gerning som gives på hendes vegne.

Forstil dig derfor, at siden vi er overbeviste om at degraderingen af Indien i overvejende grad skyldes hendes gamle åndeligheds mangel på ilt; og, at hvad som helst der hjælper med at genoprette denne højere standard for tænkning og moral må være en regenererende national kraft; enhver af os ville naturligt og uden opfordring være tilbøjelige til at skubbe et Society fremad, hvis foreslåede dannelse er under overvejelse; især hvis det virkelig er hensigten at det skal blive et selskab uplettet af selvisk motivation, og hvis formål er genoplivningen af gammel videnskab og af tendensen til at rehabilitere vores land efter verdens vurdering. Tag dette for givet, uden yderligere højtidelige erklæringer. Men, du ved, lige som ethvert menneske der har læst historie, at patrioter kan briste deres hjerter forgæves hvis omstændighederne er imod dem. Nogle gange, er det sket at

ingen menneskelig kraft, end ikke den mest ophøjede patriotisme's raseri og kraft, har været i stand til at bøje en jernhård skæbne væk fra dens fastlagte kurs, og nationer er blevet udslettet lige som fakler tabt i vandet i ruinens opslugende mørke. Vi som således har forståelsen for vores land's fald, dog ikke for kraften til med det samme at løfte hende op, kan ikke gøre som vi ville hverken med hensyn til generelle forhold eller dette særlige et. Og med paratheden, men ikke retten til at møde dine tilnærmelser mere end halvvejs så er vi påtvunget at sige at ideen støttet af Hr. Sinnett og dig selv er delvis upraktisk. Det er med andre ord umuligt for mig selv eller nogen Broder eller endda en fremskreden neofyt, at blive særligt tildelt og sat til side som den guidende Ånd eller Chef for den Anglo-Indiske Afdeling. Vi ved at det ville være en god ting at få dig og nogle få af dine udvalgte kollegaer regelmæssigt undervist og vist fænomenerne og deres rationale. For selv om ingen undtagen jer få ville være overbeviste, så ville det stadigvæk være et afgjort fremskridt endda at få *nogle få* Englændere med første-klasses evner indrulleret som studerende i Asiatisk Psykologi. Vi er klar over alt dette og meget mere; derfor afviser vi ikke at korrespondere med og på anden måde hjælpe dig på forskellige måder. Men, det vi afviser er, at påtage os noget andet ansvar end denne periodiske korrespondance og assistance med vores rådgivning; og, efterhånden som tilfældet favoriserer sådanne håndgribelige, eventuelt synlige beviser, som ville tilfredsstille dig med hensyn til vores tilstedeværelse og interesse. At "guide" dig vil vi ikke give samtykke til. Uanset hvor meget vi kan være i stand til at gøre, så kan vi kun love at give dig det fulde mål af dine fortjenester. Gør dig fortjent til meget og vi vil vise os som ærlige skyldnere; lidt og du vil kun behøve at forvente en kompenserende betaling. Dette er ikke kun en tekst taget fra en skoledrengs skrivebog, selv om det lyder sådan, men kun den kludrede fremlæggelse af vores ordens lov; og vi kan ikke transcenderer den. Da vi er fuldkommen ubekendt med Vestlige, især Engelske tænke og handlemåder, så ville du, hvis vi blandede os i en organisation af en sådan slags, opleve at alle dine fastlagte vaner og traditioner uophørligt støde imod, hvis ikke de nye ambitioner selv, så i det mindste imod deres realiserings-veje sådan som de foreslås af os. Du kunne ikke få enstemmig godkendelse til at gå så langt som du måske selv kunne. Jeg har bedt Hr. Sinnett at udarbejde en plan der legemliggør jeres fælles ideer til forelæggelse for vore ledere, da dette synes den korteste vej til en gensidig enighed. Under vores "vejledning" kunne din Afdeling ikke eksistere, da i ikke er mennesker som i den forstand overhovedet kan guides. Derfor ville the Society være en for tidlig fødsel og en fiasko, der ser så selvmodsiggende ud som en Paris Daumont trukket af en gruppe af Indiske yakokser eller kameler. Du beder os om at lære dig sand Videnskab, det okkulte aspekt ved naturens kendte side: og dette mener du kan gøres lige så let som der spørges. Du synes ikke at være klar over de kolossale vanskeligheder der ligger i vejen for at bibringe selv rudimenter af *vores* Videnskab til de som er blevet trænet i *jeres* familiære metoder. Du ser ikke at jo mere du har af det ene jo mindre er du i stand til intuitivt at forstå det andet, for mennesket kan kun tænke efter sine vanemønstre, og med mindre han har modet til at opfylde dem og lave nye for sig selv så må han nødvendigvis rejse ad de gamle veje. Tillad mig nogle få eksempler.

I overensstemmelse med nøjagtig moderne Videnskab vil du kun definere én cosmisk energi, og ser ingen forskel mellem energien brugt af den rejsende, der skubber buskadset, der hindrer hans vej til side, og den videnskabelige eksperimentator der bruger en lige stor del af energi på at sætte et pendul i bevægelse! Det gør vi. For vi ved, der er en verden til forskel mellem de to. Den ene forbruger eller spreder formålsløst sin kraft, den anden koncentrerer og gemmer den. Og vær her venlig at forstå, at jeg ikke refererer til den relative brug af de to sådan som man kunne forestille sig det; men kun til den sandhed, at i ét tilfælde, udvirkes der kun dyrisk kraft uden nogen transmutation af denne dyriske energi til den højere potentielle form for åndelige dynamikker, og, i den anden er der kun noget sådant. Vær venlig ikke at anse mig for at være metafysisk uklar. Ideen som jeg ønsker at fremlægge er, at resultatet af den højeste tankevirksomhed i den videnskabeligt beskæftigede hjerne er evolutionen af en sublimeret form for åndelig energi, som, i den cosmiske aktivitet, er produktiv med henblik på ubegrænsede resultater, mens den automatiske handlende hjerne i sig selv kun fastholder og oplagrer et vist kvantum af dyrisk kraft som er frugtesløs med hensyn til at være til gavn for den enkelte eller menneskeheden. Den menneskelige hjerne er en

udtømmelig generator af den mest forfinede kvalitet af cosmisk kraft, ud af den lave dyriske energi i naturen; og den fuldkomne adept har gjort sig selv et centrum hvor fra der udgår potentialiteter som kan undfange korrelationer efter korrelationer gennem kommende Æoner. Dette er nøglen til mysteriet om hans evne til at projicere ind i og i den synlige verden materialisere formerne som hans forestillingsevne har konstrueret ud af iboende cosmisk stof i den usynlige verden. Adepten skaber ikke noget nyt, men udnytter og manipulerer kun materialer som naturen har oplagret rundt om ham; et materiale som igennem evigheder er passeret gennem alle formerne; han behøver blot at vælge det han ønsker at genkalde ind i objektiv eksistens. Ville dette ikke for en af din "lærde" biologer lyde som en vanvittig's drøm?

Du siger at der er få afdelinger af videnskab som du ikke besidder mere eller mindre bekendtskab med og at du mener at du gør en vis mængde godt, ved at have erhvervet dig positionen med henblik på at gøre dette ved mange års studier. Det gør du uden tvivl. Men vil du tillade mig at skitsere endnu mere klart forskellen for dig mellem metoder for — fysisk kaldt nøjagtige — ofte ud af ren høflighed — og metafysiske videnskaber? Den sidstnævnte, er som du ved, ude af stand til at blive verificeret foran et blandet publikum, klassificeres af Hr. Tyndall som poesiens fiktioner. Den fakta-baserede realistiske videnskab er på den anden side, fuldkommen prosaisk. For os fattige og ukendte filantroper, er ingen sandhed fra nogen af disse videnskaber nu interessante undtagen i graden af dens potentiale med henblik på *moralske* resultater, og i forhold til dens brugbarhed overfor menneskeheden. Og hvad, kan i dens stolte isolation, være mere fuldkommen ligeglad overfor alle og alting, eller mere bundet til ingenting, end de selviske nødvendigheder med henblik på dens fremskridt end denne materialistiske og realistiske videnskab om fakta? Må jeg derfor ikke spørge, uden at blive takseret med en frugtesløs "fremvisning af videnskab" hvad de love fra Faraday, Tyndall, eller andre har at gøre med filantropi i deres abstrakte relationer med menneskeheden betragtet som et integreret hele? Hvilken omsorg drager de for MENNESKET som et isoleret atom i dette store harmoniske Hele, selv om de nogle gange kan være af praktisk nytte for ham? Cosmisk energi er noget evigt og uophørligt, stof er uforgængeligt, og der står de videnskabelige *fakta*. Tvivl på dem og du er en ignorant; benægt dem, en farlig sindssyg, en snæversynet; lad som om du forsøger at forbedre deres teorier — en uforskammet charlatan. Og alligevel angav selv disse videnskabelige sandheder aldrig noget bevis overfor verdenen af eksperimentatorer, på at naturen bevidst foretrækker at stof skulle være uforgængeligt under organiske snarere end uorganiske former; og at den arbejder langsomt men uophørligt hen mod realiseringen af dette formål — evolutionen af bevidst liv ud af iboende materiale. Deraf deres uvidenhed om den cosmiske energi's spredning og sammensmeltning i dens metafysiske aspekter; deres inddeling i Darwin's teorier; deres usikkerhed om graden af bevidst liv i adskilte elementer; og, som en nødvendighed, den hånlige afvisning af ethvert fænomen udenfor deres egen fremlagte betingelser og afvisning af selve ideen om verdener af halv-intelligent hvis ikke intellektuelle kræfter i aktivitet i naturens skjulte hjørner. For at give dig en anden praktisk illustration. Vi ser en umådelig forskel mellem kvaliteterne for to ligelige mængder af energi brugt af to mennesker, hvor af en, lad os antage, er på sin vej til hans daglige stille arbejde, og en anden på hans vej til at fordømme et medmenneske ved politistationen, mens videnskabsfolk ikke ser nogen. Og vi — ikke dem — ser en specifik forskel mellem energien i vindens og den for et drejende hjuls bevægelse. Og hvorfor? Fordi, hver tanke om mennesket efter at være blevet udviklet, passerer ind i den indre verden og bliver en aktiv enhed ved at associere sig selv — ved sammensmeltning, — kunne vi kalde det, med en elemental; dvs. med en af de semi-intelligente kræfter i naturriggerne. Den overlever som en aktiv intelligens, et væsen undfanget af sindet, for en længere eller kortere periode i proportion med den oprindelige intensitet i den cerebrale handling, der genererede den. Således er en god tanke foreviget som en aktiv velgørende kraft; en ond én som en ondartet dæmon. Og således befolker mennesket løbende hans strøm i rummet med hans egen verden, overfyldt med hans fantasiers, begærs, impulsers og lidenskabers afkom, en strøm, der reagerer på enhver modtagelig organisation eller og nerve organisation, der kommer i kontakt med den i proportion med dens dynamiske intensitet. Buddhisten kalder dette hans "Skandha," Hinduen giver det navnet

"Karma"; Adepten udvikler disse former bevidst, andre mennesker smider dem væk ubevidst.

Adepten må dvæle i ensomhed og mere eller mindre indeni hans egen sjæl for at blive succesfuld og bevare hans kraft. Endnu mindre forstår nøjagtig videnskab, at mens den byggende myre, den travle bi, den redebyggende fugl, hver på deres egen ydmyge måde, akkumulerer lige så meget kosmisk energi i dens potentielle form, som en Haydn, en Platon, eller en bonde som vender hans plovfure, i deres; jægeren som dræber vildtet for hans fornøjelses skyld eller profit, eller positivisten som anvender sit intellekt på at bevise at  $+x + = -$ , spilder og spreder ikke energi mere end tigreren som springer på dets bytte. De røver alle naturen i stedet for at berige hende, og vil alt efter graden af deres intelligens opleve dem selv stå til regnskab.

Nøjagtig eksperimental Videnskab har intet at gøre med moral, dyder, filantropi, [og] kan derfor ikke gøre krav på vores hjælp, førend den blænder sig selv med metafysik. Da den kun er en kold klassificering af fakta udenfor mennesket, og da den eksisterer foran og bagved ham, ophører dens domæne for brugbarhed for os ved dens ydre grænse for disse fakta; og uanset udledningerne og resultaterne for menneskeheden fra materialerne erhvervet ved dens metoder, så drager den kun lidt omsorg. Derfor, da vores sfære ligger fuldkommen udenfor dens — lige så langt som *Uranus's* er udenfor jorden's — så afviser vi tydeligt at blive nedbrudt på noget hjul konstrueret af den. Varme er kun en bevægelses-tilstand for den, og bevægelse udvikler varme; men hvorfor det omdrejende hjuls mekaniske bevægelse skulle være af en metafysisk højere værdi end varmen som det gradvist transformeres til — mangler den endnu at opdage. Den filosofiske men transcendentale (derfor absurde?) opfattelse hos middelalder teosofferne om at det endelige fremskridt for menneskeligt arbejde hjulpet af menneskets uophørlige opdagelser, en dag vil kulminere i en proces, som ved efterligning af solens energi — i dens kapacitet som direkte bevægelseskraft — vil resultere i evolutionen af nærende føde ud fra uorganisk stof — er utænkelig for videnskabsfolkene. Hvis solen, den store nærende fader i vores planetariske System, i morgen skulle udklække granit kyllinger ud af en klippesten "under test betingelser", så ville de (Videnskabsfolkene) godtage det som en videnskabelig sandhed, uden at spille tid på at fortryde at fuglene ikke var i live med henblik på at føde de hungrende og udsultede. Men lad en *Shaberon* krydse Himalayabjergene i tiden for hungersnød, og multiplicere sækkene med ris for de døende skarer — hvilket han kunne — og så ville dine magistrater og skatteopkrævere sandsynligvis sætte ham i fængsel, for at få ham til at tilstå hvilket kornkammer han havde røvet. Det er nøjagtig videnskab og din realistiske verden. Og selv om du, som du siger, er imponeret over verdens umådelige uvidenhed om ethvert emne, som du træffende betegner som "nogle få håndgribelige sandheder samlet og skønsomt generaliseret og en teknisk jargon opfundet for at skjule menneskets uvidenhed om alt der ligger bag disse sandheder"; og selv om du taler om din tro på naturens uendelige muligheder — så er du alligevel tilfreds med at tilbringe hele dit liv med et arbejde som kun hjælper denne selv samme nøjagtige videnskab. Du forårsager en spild af kosmisk energi i tonsvis, i at akkumulere knapt nogle få unser i dine bind — for at tale figurativt. Og på trods af dine intuitive indtryk af naturens ubegrænsede vidder, så antager du den position at med mindre en kyndig indenfor esoterisk viden vil spille en energi på dit embryoniske Society, som uden at han bevæger sig fra sin plads han kan brugbart distribuere blandt millioner, så vil du, med dine store naturlige evner afvise at give en hjælpende hånd til menneskeheden ved at begynde arbejdet alene, og stoler på at tiden og den store Lov vil belønne dit arbejde. (1)

Af dine mange spørgsmål, vil vi, hvis du vil være så venlig, først diskutere det som vedrører "Broderskabets" formodede fiasko med hensyn til at "efterlade noget aftryk på verdenshistorien." De burde, mener du, med deres ekstraordinære fortrin have været i stand til "i deres skoler at samle en betydelig mængde af de mere oplyste sind i enhver race." Hvordan ved du at de ikke har lavet et sådan aftryk? Er du bekendt med deres anstrengelser, succeser, og fejltagelser? Har du nogen anklagebænk som du kan arrangere dem på? Hvordan kunne din verden samle beviser fra gerninger udført af mennesker som ihærdigt har holdt enhver mulig dør lukket med henblik på tilnærmelse

hvor ved den inkvisitoriske kunne spionere mod dem. Den primære forudsætning for deres succes var, at de aldrig skal være under opsyn eller blokeret. Hvad de har gjort ved de; alt de uden for deres kreds kunne opfatte var resultater, hvis årsager blev maskeret ude af syne. For at redegøre for disse resultater, så har mennesker i forskellige aldre opfundet teorier om mellemmand for "Guder." Specielle forsyn, skæbner og de godartede eller fjendtlige påvirkninger af stjernerne. Der var aldrig en tid indenfor eller før den såkaldte historiske periode hvor vores forfædre ikke støbte begivenheder og "lavede historie," hvis fakta efterfølgende og uundgåeligt blev forvrænget af "historikere" med henblik på at tilpasses samtidige fordomme. Er du helt sikker på at de synlige heroiske skikkelser i deres successive dramaer ikke ofte var andet end deres dukker? Vi har aldrig udgivet os for at være i stand til at tiltrække nationer i mængder til denne eller hin krise på trods af tilbøjeligheden i verdensens cosmiske relationer. Cyklusserne må gennemløbe deres runder. Perioder med mental og moralsk lys og mørke fulgte efter hinanden, lige som dag gør efter nat. De større og mindre yugaer må blive udført i overensstemmelse med tingenes etablerede tilstand. Og, vi, født langs med på den store tidevandsbølge, kan kun modificere og lede nogle af dens mindre strømme. Hvis vi havde den imaginære Personlige Gud's kræfter, og hvis de universelle og uforanderlige love kun var legetøj at lege med, så havde vi sandelig måske skabt tilstande som ville have vendt denne jord til et Arcadia for ophøjede sjæle. Men, da vi var nødt til at beskæftige os med en uforanderlig Lov, vi selv værende dens redskaber, så var vi nødt til at gøre det vi kunne og forblive taknemmelige. Der har været tider hvor "en betydelig mængde af oplyste sind" blev undervist i vores skoler. Sådanne tider var der i Indien, Persien, Egypten, Grækenland og Rom. Men, som jeg bemærkede i et brev til Hr. Sinnett, så er adepten hans tidsalders blomstring, og forholdsvis få fremstår i et enkelt århundrede. Jorden er ikke mindre kamppladsen for moral, end for fysiske kræfter; og de dyriske lidenskabers voldsomhed har ved stimuleringen af grove energier fra den lavere gruppe af ætheriske aktører, altid en tendens til at undertrykke åndeligheden.

Hvad ellers kunne man forvente af mennesker så nært tilknyttet til det lavere naturrige hvor fra de evolverede? Sandt er det også, at vores antal nu formindskes men det skyldes, som jeg har sagt, at vi fra den menneskelige race, er underlagt dens cykliske impuls og er magtesløse med hensyn til at vende den tilbage på den selv. Kan du vende Gunga eller Brahmaputra, tilbage til dens kilder; kan du endda opdæmme den så at dens opdæmmede vande ikke vil flyde over bredderne? Nej, men du kan delvist trække strømmen ind i kanaler og udnytte dens hydrauliske kraft til gavn for menneskeheden. Så, vi som ikke kan stoppe verden i at gå i dens skæbnebestemte retning, er alligevel i stand til at aflede en del af dens energi ind i brugbare kanaler. Tænk på os som halvguder og min forklaring vil ikke tilfredsstille dig; betragt os som almindelige mennesker — måske lidt mere vise som et resultat af special studie — og det burde besvare din protest.

"Hvad godt," siger du, "kan der opnås for mine medmennesker og mig selv (de to er uadskillelige) ved disse okkulte videnskaber?" Når de indfødte ser at der hos Englænderne og endda hos nogle højtstående Indiske embedsmænd tages en interesse i deres forfædres videnskab og filosofier, så vil de selv påtage sig studiet af dem. Og når de når frem til at realisere at de gamle "guddommelige" fænomener ikke var *mirakler*, men videnskabelige virkninger, så vil *overtro* ophøre. Således vil det største onde som nu undertrykker og hæmmer genoplivningen af den Indiske civilisation forsvinde. Det nuværende tendens til uddannelse er at gøre dem materialistiske og udrydde åndelighed. Med en passende forståelse for hvad deres forfædre mente med deres skrivelser og læresætninger, så ville uddannelse blive en velsignelse, hvor imod den nu er en forbandelse. For nuværende, så betragtes Englænderne af de uuddannede så vel som de lærde indfødte som alt for fordomsfulde, på grund af deres Kristne religion og moderne videnskab, til drage omsorg for at forstå dem og deres traditioner. De hader og mistror hinanden i fællesskab. Denne forandrede holdning overfor den ældre filosofi vil influere de indfødte Prinser og velhavende mennesker til at begave normale skoler med henblik på uddannelse af punditter; og gamle MSS. hidtil begravet udenfor rækkevidde for Europæere ville igen komme frem i lyset, og med dem nøglen til meget af det som var skjult for den almindelige forståelse i tidsaldre; som jeres skeptiske Sanskrit kyndige ikke bekymrer sig om, som jeres

religiøse missionærer ikke *tør*, at forstå. Videnskaben ville opnå meget — menneskeheden alt muligt. Via stimuleringen fra det Anglo Indiske Theosophical Society, så vil vi måske med tiden se en anden gylden tidsalder for Sanskrit litteratur. Sådant en bevægelse ville få det fulde samtykke fra Home Government, da den ville handle præventivt imod utilfredshed; og sympati fra Europæiske Sanskrit-kyndige som, i deres forskelligartede opfattelser behøver hjælp fra indfødte punditter, som nu er udenfor deres rækkevidde i den nuværende situation med fælles misforståelse. De efterspørger endda nu efter en sådan hjælp. I dette øjeblik assisterer to uddannede Hinduer fra Bombay Max Müller; og en ung Pundit fra Guzerat et medlem af T.S. hjælper Prof. Monier Williams i Oxford og lever i hans hus. De første to er materialister og gør skade; den sidstnævnte kan ene mand gøre lidt, fordi manden han tjener er en fordomsfuld Kristen. (2)

Hvis vi ser på Ceylon, så vil vi se de mest lærde præster forene sig under ledelse af Theos. Society i en ny eksegese af Buddhistisk filosofi og — i Galle d. 15. September, da åbnede en sekulær Teosofisk skole med henblik på at lære den Singalesiske ungdom, med fremmøde af 300 lærde: et eksempel som er på vej til at blive efterlignet ved tre andre steder på denne ø. Hvis T.S. "som den er konstitueret for nuværende," sandelig ikke har nogen "virkelig vitalitet" og alligevel på dens beskedne måde har gjort så meget praktisk godt, hvor meget større resultater kunne der ikke blive forventet fra en forening organiseret efter den bedre plan du kunne forslå!

De samme årsager som materialiserer Hindu sindet påvirker ligeligt al Vestlig tænkning. Uddannelse sætter skepticisme øverst men spærrer spiritualisme inde. Du kan gøre umådeligt godt ved at hjælpe med at give Vestlige nationer et sikkert grundlag hvor på de kan rekonstruere deres smuldrende trosretning. Det som de behøver er bevis på at kun Asiatiske psykologi alene er hjælpsom. Giv dette og du vil skænke tusinder sind glæde. Æraen for blind tro er forbi; den for ransagelse er her. Ransagelse som kun afslører fejl, uden at opdage noget som helst hvor på sjælen kan bygge, vil kun etablere ikonoklaster. Ikonoklasme kan på grund af selve dens destruktive natur ikke give noget, den kan kun udslette. Men mennesket kan ikke stille sig tilfreds med negation alene. Agnosticisme er kun et midlertidigt stoppested.

Dette er øjeblikket til at guide den periodisk tilbagevendende impuls som snart vil komme, og som vil skubbe tidsalderen hen mod ekstrem ateisme, og trække den tilbage til ekstremt præstevælde, hvis den ikke ledes hen til Aryan'ernes oprindelige og sjæls-tilfredsstillende filosofi. Han som observerer det som foregår i dag, på den ene side blandt Katolikkerne, som udånder mirakler lige så hurtigt som hvide myrer gør unge afkom, på den anden side, blandt fritænkere, som i mængder konverterer til agnostikere — vil se tingenes tilbøjeligheder. Tidsalderen svælger i en korrumpation af fænomener. De samme vidundere som spiritualisterne citerer i opposition til dogmerne for evige fortabelse og soning, dem sværmer katolikkerne om for at bevidne dem som det stærkeste bevis på deres tro på mirakler. Skeptikerne gør begge til jaget vildt. Alle er blinde, og der er ingen til at lede dem! Du og dine kolleger kan hjælpe ved at give materialer til en tiltrængt universel religiøs filosofi; en uindtagelig overfor videnskabelige overfald, fordi den selv er endemålet for absolut videnskab; og en religion, der reelt er værdig til navnet, da den indeholder relationerne for det fysiske menneske til det psykiske menneske, og fra de to til alle, der er over og under dem. Er det ikke værd et lille offer? Og hvis du efter refleksion skulle beslutte dig at påbegynde denne nye karriere, så lad det blive kendt at dit Society er ikke nogen mirakel-mager eller selskabs klub, ej heller specielt dedikeret til studiet af fænomenalisme. Dets hovedformål er at udrydde nuværende overtroiskheder og skepticisme, og, fra i lange tider forseglede kildevæld at fremdrage at mennesket kan forme sin egen fremtidige skæbne, og vide at han med sikkerhed kan leve efter døden, hvis han blot vil det; og at alle "fænomener" blot er manifestationer af naturlig lov, med henblik på at søge at forstå, hvilket er ethvert intelligent væsens pligt. (3) Du har personligt dedikeret mange år på et velvilligt udtænkt og samvittighedsfuldt udført arbejde. Giv dine medmennesker halvdelen af den opmærksomhed du har skænket dine 'små fugle,' og du afrunder et brugbart liv med et storslået og nobelt arbejde.

Med venlig hilsen,  
K.H.

**FODNOTER:**

- (1). De sidste mange linjer i dette afsnit [fra "Du forårsager et spild . . ."] blev udeladt i The Occult World.
- (2). De sidste mange linjer i dette afsnit [fra "Sådan en bevægelse ville få . . ."] blev udeladt i The Occult World.
- (3). I The Occult World, afsluttes brevet her.

---

**Ordforklaring:**

- \* **ML** er forkortelsen for Mahatma Letter (Mahatmabrev).
- \* **The Occult World.** Det er teosoffen A. P. Sinnett's og baseret på breve fra Mester K.H.
- \* **Patience Sinnett** er A. P. Sinnett's hustru.
- \* Ordet "**cosmisk**" bruges bevidst i stedet for ordet "kosmisk", da "cosmisk" gælder for alle fysiske og ikke fysiske verdener indenfor det som kaldes vores Solsystem's aura. Ordet "kosmisk" bruges for hele universet. Det er den terminologi som Mester K.H. og H. P. Blavasky generelt så ud til at følge.
- \* Ordet "**unser**". (Oprindeligt på Engelske: "ounces" eller i ental "ounce"). En unse på dansk eller ounce er en vægt på cirka 28 eller 29 gram alt efter det enkelte land.
- \* **Anglo Indiske Theosophical Society.** Det er den afdeling af the Theosophical Society som A. O. Hume og A. P. Sinnett fik etableret lidt senere. Den lå i byen Simla i det nordlige Indien. Det er det samme som afdelingen the Ecclectic Theosophical Society.
- \* **Home Government.** Den gang var Indien under Engelsk kolonistyre. Home Government er derfor det Engelske Styre.
- \* **Aryan'erne** betød på den tid stadig "nobel" eller "ædel", og var også en betegnelse for Rishierne, eller det som vi kan kalde godgørende viismænd og viis-kvinder,